

distriktsjordemoder beregnet pr. 1. april 1952 udgøre:

Forsørger: 8 372 kr. 80 øre årlig. Ikke-forsørger: 7 172 kr. 52 øre.

Dette betyder i forhold til den nuværende højeste pension, der er den samme for forsørgere og ikke-forsørgere, en forhøjelse på henholdsvis 4 418 kr. 50 øre årlig og 3 218 kr. 52 øre årlig eller henholdsvis ca. 110 pct. og 80 pct.

I forbindelse med den foreslåede pensionsbidragsordning efter tjenestemandregler foreslås også tjenestemandslovens regler om udbetaling af indbetalte pensionsbidrag, når distriktsjordemoderen afskediges uden pension, samt om overførelse af indbetalte pensionsbidrag ved overgang til en pensionsgivende stilling under en anden kommunal myndighed (eller eventuelt statstjenestemandsstilling) gjort anvendelige for distriktsjordemødre.

Til § 11.

ad stk. 1.

Denne bestemmelse svarer ganske til reglen i § 8, stk. 3, 3. punktum, i den nugældende jordemoderlov, jfr. tjenestemandslovens § 58.

ad stk. 2 og 3.

Ifølge den gældende jordemoderlovs § 10, stk. 1, er det forbudt en distriktsjordemoder, der er ansat efter ikrafttrædelsen af jordemoderloven af 1914, og som er afskediget med pension på grund af alder (fra og med det fyldte 65. år), at praktisere inden for det distrikt, hvor hun sidst har været ansat, eller i de tilgrænsende distrikter. Denne regel er navnlig begrundet i hensynet til ikke at skade praksismulighederne for vedkommende distriktsjordemoders efterfølger. Der vil imidlertid kunne forekomme tilfælde, hvor det efter den nugældende ordning må anses for en mangel, at dette praksisforbud ikke gælder, f. eks. tilfælde, hvor afskedigelse med pension finder sted som led i en distriktsomlægning inden jordemoderens fyldte 70. år. Den i forslaget § 4, stk. 1, omhandlede løn, der hviler på forudsætningen om en bestemt arbejdspræstation fra jordemoderens side — en praksis svarende til 100 fødsler om året — og som forudsætter en effektiv distriktsinddeling, taler for, at det nævnte geografisk begrænsede praksisforbud bevares og udbygges, således at det undgås, at afskedigede distriktsjordemødres virksomhed forringer praksismulighederne for efterfølgerne. Hertil sigter reglen i stk. 2,

1. punktum, der forbyder en afskediget distriktsjordemoder — altså uanset om hun er afskediget med pension, og uanset hvornår hun er ansat — at fortsætte praksis i sit tidligere distrikt eller de tilgrænsende områder.

Efter den foreslåede pensionsordning, hvor pensionen skal sikre distriktsjordemoderen et tilsvarende eksistensgrundlag som andre af det offentlige pensionister, må det være rimeligt som foreslået i stk. 2, 2. punktum, at gøre adgangen til at oppebære pension betinget af, at den pågældende ophører med at udøve jordemodergerning. Dette betyder altså et almindeligt praksisforbud for alle distriktsjordemødre, der fremtidig afskediges med pension, og som ønsker at gøre brug af deres pensionsret.

Da hovedsynspunktet bag forslaget har været at skabe en smidig ordning af den af det offentlige etablerede jordemoderhjælp til befolkningen, foreslås dog indsat en dispensationsbeføjelse for indenrigs- og boligministeren som angivet i stk. 3. Herved er for eksempel tænkt på tilfælde, hvor et distrikt nedlægges, fordi jordemoderhjælpen i det pågældende område i tilstrækkeligt omfang vil kunne varetages af den afskedigede distriktsjordemoder som privat-praktiserende, eller tilfælde, hvor det må anses for ønskeligt, at en afskediget distriktsjordemoder af og til gør tjeneste som vikar for en distriktsjordemoder.

Til § 12.

Reglen om indenrigs- og boligministerens stilling som almindelig rekursmyndighed med hensyn til de af de ansættende myndigheder trufne afgørelser om distriktsjordemødrenes forhold svarer til reglen i den gældende lovs § 11. Bestemmelsen indskrænker ikke adgangen til at indbringe de omhandlede spørgsmål for domstolene.

Til § 13.

Reglen indeholder bestemmelser om fordelingen af udgifterne ved distriktsjordemodervæsenet mellem staten og de i § 1 omhandlede kommuner. Herefter er det som hidtil vedkommende kommuner, der afholder disse udgifter, men med statsstøtte for så vidt angår de væsentligste udgiftsposter, herfra dog navnlig undtaget udgifterne til distriktsjordemoderens bolig. Om størrelsen af de med forslaget forbundne udgifter henvises til de almindelige bemærkninger.